

Sentiment na tři body - Tomáš Klus

A C#mi
Zdalipak oči básníka, jež slovy dotýká se hvězd,
D E
vnímají tytéž barvy nad střechami měst?
A C#mi
Zdalipak srdcem proutníka, tedy jestli nějaké má,
D E
zdalipak jím tatáž krev jako v mém obíhá?
A C#mi
Ptám se i tebe, Bože, jestli vlastně někde jseš.
D E
A jestli jo, koukáš z lóže, a nebo z prašných cest?
A C#mi
Zdalipak se ptákům v nebi taky zdají sny?
D E
Když s anděly dolů hledí a počítaj naše dny.
A C#mi
A komu patří všechna láska a komu příkoří?
D E
Proč jednomu oheň praská a druhému nehoří?
C#mi E
Otázky se časem množí, já pořád žiju, to je boží!
A E
Ref: dokud je na co se ptát,
E A
nemusím se smrti bát.
D
Ta přijde až poleví nadšení
E A
z toho, že jsme tady na zemi.

Proč si města ukusují z polí
a mizí kouzla starých míst,
proč je pán, kdo sám se zvolí,
a tím spíš je si sebou jist,
kolikrát je člověk na světě,
než se naučí mít rád,
a proč je podzim zrovna po létě,
jinak nic nemá pevnej řád,
proš máš oči v barvě topasu
a srdce z kamene,
proč on tě smí držet u pasu,
a mně pořád říkáš ne?

Ref: Dokud je na co se ptát,
nemusím se smrti bát.
Ta přijde, až poleví nadšení
z toho, že jsme k sobě stvoření.